

Scris de ioan.spanu pe 26 martie 2020, 11:43

Ciinele de paza al democratiei a devenit animalul de companie al Puterii

Citim despre „Gripa spaniola”: „Aliatii din Primul razboi mondial au numit-o gripa spaniola deoarece a primit mai multa atentie in presa spaniola decat in restul Europei. Spania nu a fost implicata in conflict, iar presa nu era cenzurata ca in restul Europei” (Wikipedia). Asa consemneaza toate studiile despre „Gripa spaniola” care a lovit omenirea acum 100 de ani, imediat dupa Primul Razboi Mondial, precizind ca aceasta cenzura din majoritatea tarilor impiedica aflarea intregului adevar despre virusul care a ucis peste 20 milioane de oameni.

Astazi, o asemenea cenzura este greu de imaginat, caci informatiile circula mult mai rapid, diversitatea mijloacelor de comunicare este incomparabila, iar atitudinea jurnalistilor este complet diferita fata de acum 100 de ani.

Cu toate acestea, cel putin la noi, inregistram acum, in fata altui virus, un alt fel de cenzura, un soi de autocenzura care nu are nimic in comun cu metoda similara folosita in timpul comunismului, cind toate publicatiile erau coordonate de Partid, fiind supervizate de securisti.

Ceea ce se intimpla acum, cind sintem in „Stare de urgenta” la nivel national, este cu totul altceva. Cu exceptia citorva jurnalisti (se pot numara pe degete), care au inteles ca nu poate sa existe presa daca aceia care o fac nu pun intrebari incomode, nu pun la indoiala lucrurile care nasc semne de intrebare, vedem pe ecrane si in ziare o armata de pseudo-gazetari care simt nevoia sa fie, cum spun nemtii, *Mitläufer*, un cuvint inventat dupa al Doilea Razboi Mondial, desemnind atitudinea aceea de tacere vinovata a scriitorilor si jurnalistilor care se strecurau pe linga Putere, intr-o tacere vinovata, intr-o perioada in care era nevoie de atitudine ferma, chiar daca extrem de riscanta, in fata Holocaustului care se derula in fata lor.

Asa i-a spus in fata Herta Müller lui Gabriel Liiceanu pe scena Atheneului, numindu-i astfel pe scriitorii romani care acum pozeaza a disidenti anticomunisti, dar care s-au strecurat pe linga oamenii partidului pentru a-si tipari cartile si pentru a le fi lor mai bine decit celorlalti.

Acum, cind sintem liberi, nimeni nu ne mai cenzureaza opiniile (cel putin asa sustinem toti) si, totusi, vedem cum multi dintre jurnalisti au devenit parteneri ai Guvernului si ai presedintelui, convinsi ca slujesc obiectivelor care au declansat „Starea de urgenta”. Sint si ei niste **Mitläuferi** detip nou,

crezindu-se miezul din cireasa numai daca sustin orice decizie a Puterii, mirindu-se ca linga ei, in aceeaasi redactie, este cite un coleg care isi permite sa aiba o atitudine critica fata de ordonantele militare sau fata de comunicatele presedintelui Iohannis! Ba, chiar, unii dintre ei, cei mai atasati de Putere, cer autoritatilor masuri si mai dure, restringerea si mai multor drepturi, ceea ce este nu numai absurd, ci chiar foarte periculos, stiindu-se ca orice Putere este tentata sa-si sporeasca puterea si abia asteapta sa i se ofere ocazia.

Nu vreau sa dau sfaturi nimanui, dar o presa care nu pune intrebari incomode, nu contesta ceea ce trebuie contestat, nu mai este presa, ci doar propaganda Puterii! Stiu, toate ordonantele militare au la sfirsit acest text: **Furnizorii de servicii media audiovizuale au obligatia de a informa publicul, prin mesaje difuzate regulat, pentru cel putin doua zile de la data publicarii, despre continutul prezentei ordonante militare**. Foarte bine, sa informam cetatenii despre aceste masuri care-i vizeaza direct! Dar, apoi, ce facem daca unele dintre aceste decizii nu sint in regula sau sint excesive?

Ne facem ca nu le vedem, de teama ca Puterea ar putea apela la **art. 20, al. k) din Legea 453/2004**, care permite ministrului Vela **sa suspende temporar aparitia sau difuzarea unor publicatii ori a unor emisiuni ale posturilor de radio sau de televiziune?**

Sa fim seriosi! Daca ne indoim, de pilda, de necesitatea trimiterii Armatei pe strazi nu impiedicam cu nimic operatiunile de combatere a coronavirusului, ci doar atragem atentia ca este absurd sa vezi soldati cu pusca la piept, imbarcati in masini militare, care pazesc niste strazi goale! Nu este logic sa se apeleze la asemenea excese care nu fac altceva decit sa induca o presiune psihologica si mai mare asupra cetatenilor deja inspaimintati de stirile despre expansiunea teribila a coronavirusului.

Majoritatea populatiei a inteles ca trebuie sa stea in casa si sta in casa, fie ca are cu ce sa traiasca, fie ca rabda de foame. Ca sint si citiva aventurieri care nu inteleg la ce se expun, este adevarat, dar avem suficiente forte in politie sa asigure ordinea publica pe timpul „Starii de urgenta”, asa cum fac si atunci cind strazile sint pline de oameni, iar cazurile de incalcare a legii sint infinit mai numeroase.

Cine are interesul sa induca spaima, acolo unde este de ajuns sanctiunea sau spectrul dosarului penal? Ce se ascunde in spatele acestei decizii incredibile de forta?

Cornel Nistorescu, in [editorialul de azi din „Cotidianul”](#) scrie, pe buna dreptate: **Iohannis, Vela si Despescu (presupun ca Raed Arafat nu si-a virit nasul in decizie) au hotarit sa convinga populatia cu armata. Adica somerii, pensionarii si copiii (caci ei trebuie sa stea acasa, ceilalti avind dreptul sa mearga la munca). Presupun ca trupele noastre NATO n-au fost scoase si prin centrul comunelor, unde taranii au dreptul sa iasa la cimp doar pentru a speria babele, mosnegii, betivii si copiii, lasati fara supraveghere**. Chiar asa! Cei care au luat aceasta decizie isi dau seama ca, de fapt, ei trimit pe strazi armata NATO, nu niste militari in termen?

Si Ion Cristoiu, pe blogul [sau](#), este revoltat de faptul ca persoanele de peste 65 de ani sint de-a dreptul discriminate, intrebindu-se daca nu cumva aceasta decizie are un damf de nazism: ..

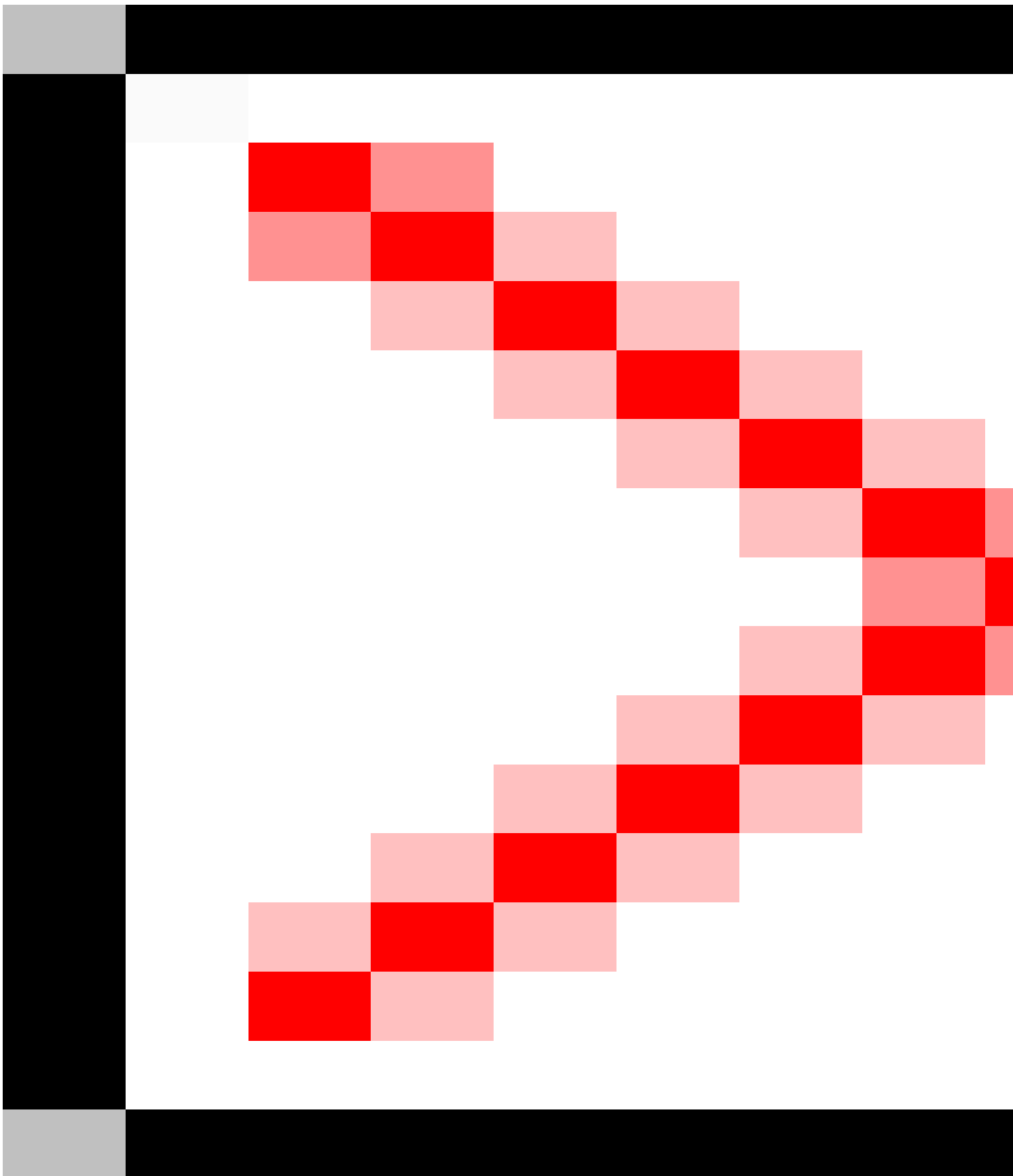
Ce imagine propaga aceasta declaratie despre oamenii care au peste 65 de ani? Imaginea unor oameni iresponsabili, care trebuie aparati cu forta de propria degradare a creierului. O imagine pe care doar fascismul a promovat-o in epoca moderna. Nu erai bun de munca, nu-ti trosneau muschii de vitalitate? La gunoi cu tine!

in mod normal, partidele din Opozitie, PSD in primul rind, ar trebui sa fie cu ochii pe deciziile Puterii, numai ca acestea parca au intrat in gaurile de sobolani, iar Marcel Ciolacu parca s-a apucat sa-si termine teza de doctorat de la Academia SRI si nu mai are timp sa se uite la televizor!

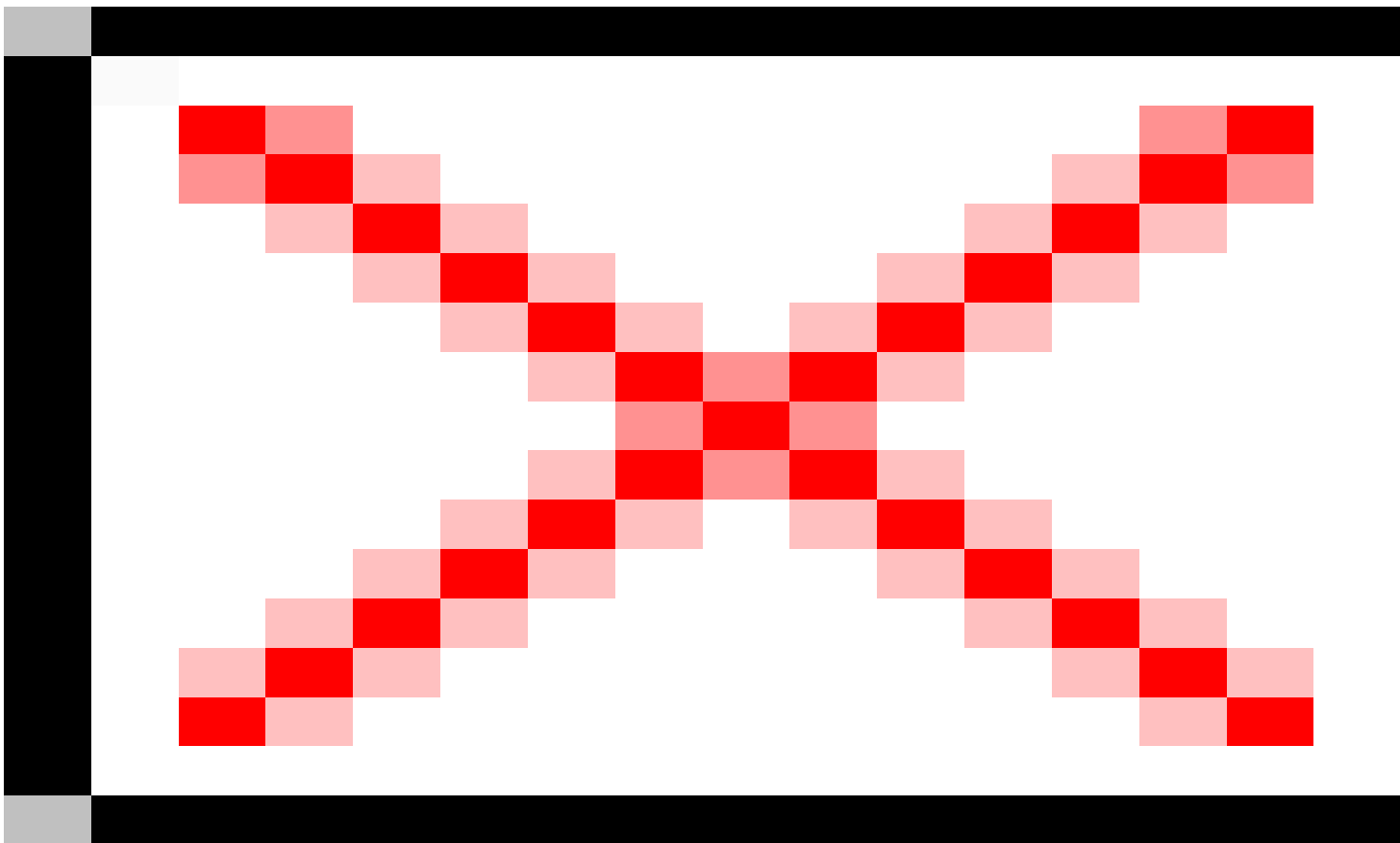
Deci, cu atit mai mult acum, cind Opozitia, practic, nu exista, presa trebuie sa fie si mai atenta la orice derapaj al Puterii daca nu vrea sa devina oficial un mijloc de propaganda al acesteia.

Altfel, la sfirsitul crizei, istoria va consemna ca in Romania, in perioada crizei Coronavirus, presa si-a schimbat menirea: ***DIN CiINELE DE PAZA AL DEMOCRATIEI, A DEVENIT ANIMALUL DE COMPANIE AL PUTERII!***

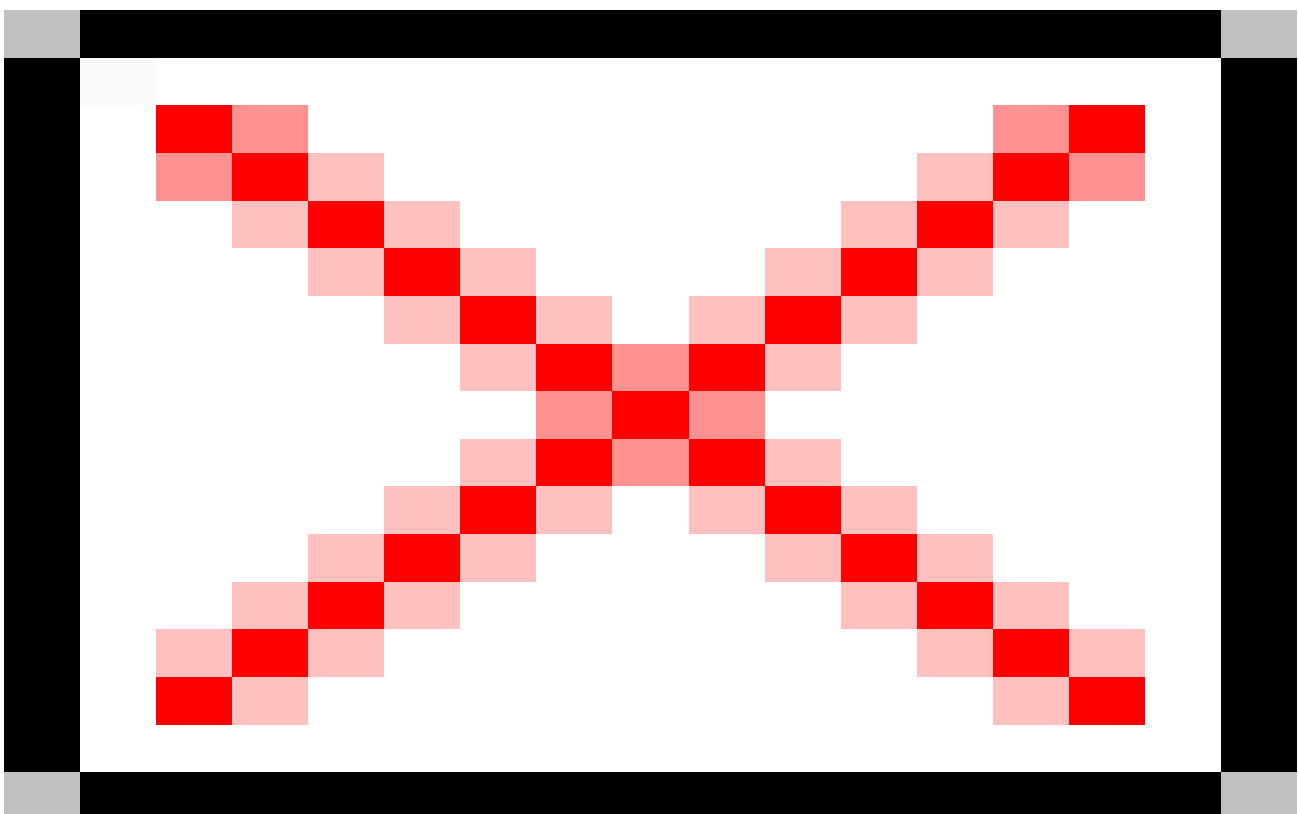
P.S. Pe la inceputul crizei coronavirus, scriam ca este nevoie ca autoritatile sa insufle populatiei sentimentul de INCREDERE, astfel incit masurile dure sa fie percepute ca fiind in folosul sau. Iata, insa, doua feluri de a inspira oamenilor aceasta incredere: presedintele SUA, Donald Trump, a aparut aseara in fata jurnalistilor, la o conferinta de presa, insotit de sefii institutiilor care se ocupa de coronavirus si de consilierii sai, avindu-i in fata pe jurnalisti, la intrebarile carora a si raspuns:

La noi,preedintele Klaus Iohannis s-a izolat in Palatul Cotroceni si comunica in fata unei camere de filmat, citind un text scris pe prompter. Nici un jurnalist care sa-l intrebe ceva, nici un discurs rostit liber, care sa-l imbarbateze si pe cel de peste 70 de ani, caruia i s-a spus ca are voie sa iasa in fata blocului doar doua ore pe zi, cu „declaratia pe propria raspundere” in mina.

Este clar ca domnul Iohannis se teme sa nu fie infestat cu noul coronavirus, dar aia, batrinii de peste 65 de ani cum le spune dumnealui, isi amintesc ca Nicolae Ceausescu, dupa cutremurul din 1977, si-a luat nevasta si s-a dus prin spitalele unde zaceau ranitii. ii era si lui teama sa nu se imbolnaveasca, dar a simtit nevoia, poate propagandistica, de a transmite poporului ca seful statului este alaturi de el si ca ii pasa de drama prin care trece. Uite-l:

Propaganda, propaganda, dar, in astfel de situatii dramatice, are si ea rolul ei: sa dea un gram de incredere acolo unde spaima risca sa amenite ca va spulbera orice speranta!

ADRESA: <http://crct.ro/nvS3>